

eller contra dette Lovforslag, som jeg tillader mig at anbefale til Tingets Velvilje.

P. Holm: Det er jo ikke ofte Tilfældet, at vi saa hurtigt saa en Lov tilbage til Forandring, som det sker ved dette Lovforslag, og det eneste Gode, jeg kan se ved saa hurtigt at saa dette Forslag til Forandring i en Lov, som ikke er mere end halvtredje Aar gammel, er det, at saa kunne maaste en Del Medlemmer erindre, hvorledes hele Behandlingen af den for 2 1/2 Aar siden vedtagne Helligdagslov gik for sig. Forhandlingerne ville maaste staa i frisk Minde. Jeg tror ikke, at de, der erindre noget om Debatten om det Lovforslag, der oprindeligt ved privat Initiativ blev forelagt i Folketinget, ville kunne nære nogen Sympati for det Forslag, der her foreligger. Det Lovforslag gik ud paa at staffe Søndagsfrihed for saa mange, som det overhovedet var muligt, og paa de Omraader, hvor man mente, at der i høj Grad kunde trænges til mere Frihed, end det er, nemlig for de arbejdende Klasser. De Vestræbelser, som mine Meningsfæller og jeg gjorde for at saa Søndagsfriheden i saa stort Omfang som muligt udvidet til Fordel for Arbejderne, der have saa lidt Frihed, lykkedes ikke; man nægtede at vedtage denne Frihed, og Forslaget blev kryptet af et andet fra Justitsministeren, som kun gik ud paa at give de handlende nogen Søndagsfrihed og indføre Butiks lukning. Det var selvfølgelig en Suffelse for alle de mange, der vare medtagne paa det private Lovforslag, og som havde glædet sig til ogsaa at saa nogen Frihed om Søndagen, og særlig for de mange Arbejdere, der som sædvanlig bleve udelukkede, saa snart Lovgivningsmagten kom til at strejfe ind paa et Omraade, der kunde være til Gavn for dem og yde dem lidt Frihed. De bleve som sædvanlig skubbet til Side, medens kun de Klasser, som have med Handelen at gøre, begunstigedes ved Loven, saaledes at de fik lidt Frihed. Nu lader det imidlertid til, at man er kommen i Tanke om, at denne Frihed er for stor, og man vil begynde at indskrænke den. Det synes jeg nu ikke, at der kan være nogen Grund til, og jeg kan ikke forstaa, at nogen vil kunne nære nogen Sympati derfor. Der som man skulde gaa til Forandring af Helligdagsloven, tror jeg ubetinget, at det maatte være til en Udvidelse i Retning af at gøre Søndagsfriheden større, saaledes at den kom en Del flere til gode, end den nu omfatter, og ikke til at gaa i modsat Retning. Det er ganske betegnende, hvad den ærede første Taler ogsaa var noget inde paa, at se den Motivering, man har

givet for dette Lovforslags Fremkomst, saavel den, som Regeringen har givet, som den, Flertallet i det andet Tings Udvalg har givet. Disse to Motiveringer ere næsten fuldstændig vendte om imod hinanden. Regeringens Motiver sige, at Thyendet skal have Lejlighed til at betale Gæld, Udvalget stemmer sig lidt ved at komme med den Bestyrelsen lige over for Thyendet, at de ellers ikke vilde betale den Gæld, de have stiftet, og siger saa, at de skulle have Lejlighed til at gøre Indkøb. Det er to vidt forskellige Ting, men det ene kan være lige saa godt som det andet, havde jeg nær sagt. Jeg tror, ligesom den ærede første Taler sagde, at Thyendet er lige saa reelt som andre Samfundsklasser, og de saa nok Lejlighed til at betale den Gæld, de have stiftet, hvis de, hvad jeg ikke tvivler om, have Vilje dertil, og hvis blot Evnen er der. Nu sagde den ærede sidste Taler ganske vist, at det havde gammel Hævd, at Thyendet skulde gaa i Byen den første Søndag efter Skiftedag. Jeg tror nu ikke, at det er saa heldigt, og det plejer jo ikke særlig fra den Side, som det ærede Medlem tilhører, at blive betragtet som noget løstende at lede Folk til at gaa i Byen, naar de have Penge; man plejer at sige, at saa skulle de holde sig hjemme og spare paa deres Penge, det er mere fornuftigt, og det tror jeg ogsaa, at det er. Jeg tror ligesom den ærede første Taler, at Thyendet kan meget godt saa Lejlighed til at gøre Indkøb paa andre Dage, og jeg tror, at vi have nok af den Slags Folkemarkedsdage, det er ikke den Slags Ting, der skulle fremmes igennem Lovgivningen til Fordel for Thyendet og de handlende; der maa lidt mere Omsigt og Varsomhed til. Thyendet faar nok Lejlighed til at blive af med det Par Skilling, som de saa for deres Arbejde, uden at der indstiftes bestemte Dage til særlig at slaa Gæfken løs. Den Slags Ting tror jeg ikke, at man særlig ad Lovgivningsvejen skal opmuntre til. Jeg kan derfor ikke se noget som helst godt i eller nogen som helst Grund til at gaa ind paa dette Lovforslag. Saa sagde den ærede sidste Taler, at det Vædringsforslag, som Lands tinget har fundet sig besøjet til at indsætte i Lovforslaget angaaende Lønning Jule- og Nytaarsaften, vilde være til Gavn for og Fremme af Familielivet. Jeg tror nu nok, at det er rigtigst at saa lidt bedre Grunde, hvis vi skulle til at lovgive paa det økonomiske Omraade, end blot en Udtalelse som den, at det vilde være til Gavn for og til Fremme af Familielivet. Jeg vilde med lige saa stor Ret kunne paasta, at det vilde være til Fremme af Familielivet, at Butik-